

NEDLÆG. AF PRIVAT FÆLLESSTI

Ved brev af 13. januar 2011 har du klaget over Kommunens tilladelse af 17. december 2010 til at nedlægge den private fællessti mellem F vej 71 og 73.

Dine argumenter

Du har anført,

- at ejeren af ejendommen F vej 73, hvorpå stien ligger, og Grundejerforeningen ikke reelt har kunnet anmode kommunen om at nedlægge stien. Du har begrundet dette med, at et flertal af grundejerne i grundejerforeningen har gjort indsigelse mod nedlæggelsen.
- at kommunen skal besvare samtlige indsigelser – ikke blot de som kommunen finder relevante,
- at du ikke har haft mulighed for at varetage dine interesser, fordi du ikke har været inviteret til at deltage i kommunens besigtigelse af stien i 2007 og 2010,
- at baggrunden for ejerens ønske om at nedlægge stien er, at han har parkeringsproblemer på sin ejendom, når han har gæster. Derfor har han ulovligt ladet sine gæster parkere på stien, hvilket kommunen nu søger at lovliggøre uden at tage hensyn til brugerne af stien. Du skriver i den forbindelse, at hvis du som anvist af kommunen skal etablere direkte udgang til den større sti, vil det betyde øget risiko for indbrud.
- at kommunens begrundelse om, at der er ikke ubetydelige problemer med parkering på F vej 73, er grebet ud af den blå luft, fordi det aldrig har været umuligt at parkere ved kantstenen.
- at du også henviser til de anførte forhold i din klage af 14. marts 2008. Du har i den klage bl.a. oplyst, at kommunen har sat én privat grundejers interesser over samfundets (lokalområdets) interesser, og
- at du har vundet hævde på at benytte stien, hvorfor den ikke kan nedlægges.

Vejdirektoratets afgørelse

Kommunens afgørelse er lovlig. Kommunen har vurderet, at vejstrækningen ikke er af vigtighed for nogen af de vejberettigede ejendomme. Kommunen har afgjort sagen på baggrund af en interesseafvejning af stiejerens interesse i at nedlægge stien mod de stiberettigedes interesse i at opretholde stien. Vi har ikke grundlag for at antage, at denne vurdering er usaglig. Vi henviser i øvrigt til begrundelsen nedenfor.

Baggrund

- Stien mellem F vej 71 og 73 er privat fællessti i byzone. Stien er således omfattet af bestemmelserne i privatvejslovens¹ afsnit I, III og IV om private fællesveje og -stier i byer og bymæssige områder, jf. lovens § 13, stk. 1, sammenholdt med lovens § 5 om at lovens regler også anvendes på private fællesstier.
- Ejeren har ved brev modtaget i Kommunen 15. september 2006, som ejer af ejendommen hvor stien ligger på, søgt om tilladelse til at nedlægge den. Ansøgningen støttes af grundejerforeningens bestyrelse, som ved brev af 18. april 2006 har fremsendt kopi af ejerens ansøgning til kommunen.

¹ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008

- Kommunen meddelte den 27. februar 2008 tilladelse til, at stien kunne nedlægges. Efter klage til Vejdirektoratet blev afgørelsen den 31. marts 2009 imidlertid erklæret ulovlig, fordi kommunen ikke havde fulgt privatvejslovens procedure og ikke havde begrundet sin afgørelse tilstrækkeligt. Kommunen genoptog herefter sagen og har den 17. december 2010 truffet en ny afgørelse i sagen.
- Kommunen har ved brev af 11. marts 2010 partshørt de berørte, herunder dig som stiberettiget og ejeren af stien.
- Den 17. marts 2010 har kommunen annonceret sin påtænkte tilladelse til at nedlægge stien i Posten.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter privatvejsloven, jf. denne lovs § 7, stk. 1. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens vurdering (skøn) af, om en privat fællessti skal tillades nedlagt.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt privatvejslovens og almindelige forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke afgøre, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Reglerne om nedlæggelse af private fællesveje i by

Kommunen skal tage stilling til, om en privat fællessti kan nedlægges, hvis ejeren af stiarealet beder kommunen om det. Det fremgår af privatvejslovens § 53, jf. § 5.

Spørgsmålet, om der efter lovens § 53, stk. 1, konkret skal gives tilladelse til hel eller delvis nedlæggelse af en privat fællessti, afhænger af kommunens skøn. Ved denne vurdering skal kommunen tage almene offentligretlige hensyn, først og fremmest af færdselsmæssig og vejteknisk art. Herunder kan kommunen vurdere, om nedlæggelsen vil være uhensigtsmæssig eller til gene for visse grupper af trafikanter.

Hvis ingen almene offentligretlige hensyn taler imod nedlæggelsen, skal kommunen vurdere, om den private fællessti er eneste adgangsvej til en ejendom eller er af vigtighed for en ejendom.

En privat fællessti skal således helt eller delvist opretholdes, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang. Den skal også helt eller delvist opretholdes, hvis den i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med stiret til stien. Dette fremgår af privatvejslovens § 53, stk. 2.

I tilfælde hvor stien hverken er eneste adgangsvej eller af vigtighed for en ejendom eller dens lodder, skal kommunen foretage en konkret afvejning af parternes interesser dels i at bevare stien og dels i at nedlægge den.

En tilladelse til at nedlægge en privat fællessti efter lovens § 53, medfører, at eventuelle rettigheder, herunder hævdsvundne rettigheder, bortfalder, hvis tilladelsen udnyttes.

Hvis kommunen påtænker at meddele tilladelse til at nedlægge en privat fællessti, skal den offentliggøre sin påtænkte afgørelse i lokalblad. Den skal samtidig direkte meddele ejerne af de ejendomme, som grænser til stien, eller som må antages at have stiret samt ejeren af stien om den påtænkte afgørelse.

I annoncen og meddelelsen skal kommunen give en frist på mindst 8 uger til at komme med indsigelser mod tilladelsen til at nedlægge stien. I meddelelserne skal kommunen også oplyse om, at stien skal opretholdes, hvis den efter matrikelkortet er eneste eller væsentligste adgang til en ejendom eller nogen af ejendommens lodder og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis stien i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med stiret.

Kommunen skal også oplyse om, at hvis kommunen på trods af en indsigelse om, at stien er eneste adgang eller af vigtighed for en ejendom, alligevel meddeler tilladelse til at nedlægge stien, kan spørgsmålet om stiens vigtighed, herunder om den er eneste adgang, indbringes for taksationsmyndighederne inden 8 uger fra kommunen har meddelt sin afgørelse.

Ovennævnte krav til indholdet af annonce og meddelelse fremgår af privatvejslovens § 54, stk. 2.

Vores vurdering

Vi kan konstatere, at ejeren af den private fællessti ved brev modtaget i Kommunen 15. september 2006 har søgt om tilladelse til at nedlægge stien. Da han som ejer af arealet har en retlig interesse i spørgsmålet om nedlæggelsen, har kommunen haft pligt til at behandle ansøgningen, jf. privatvejslovens § 53.

Vi kan oplyse, at det er uden betydning for en vurdering af, om en sådan ansøgning skal behandles, hvorvidt anmodningen fra stiejereren er støttet af grundejerforeningen eller et flertal af grundejerforeningens medlemmer. Dette kan dog have betydning for en afvejning af parternes interesser dels i at bevare stien og dels i at nedlægge den.

Proceduren for nedlæggelse

Vi kan konstatere, at kommunen i høringsbrevet af 11. marts 2010 og annoncen i lokalbladet 17. marts 2010 har oplyst om indholdet af privatvejslovens § 53, stk. 2, § 54, stk. 3, § 55 og § 56. Der blev i brev og annonce meddelt en frist til 17. maj 2010, dvs. på mindst 8 uger til at afgive indsigelser mod den påtænkte tilladelse til at nedlægge stien.

Brevet er sendt til tilgrænsende og berørte grundejere.

Undersøgelsesprincippet og besigtigelsen af stien

Kommunen skal oplyse og undersøge en sag så langt, som det er nødvendigt for at træffe en forsvarlig og lovlige afgørelse. Dette fremgår af dansk forvaltningsrets almindelige princip, undersøgelsesprincippet.

Hvis en sag ikke er tilstrækkeligt undersøgt og oplyst, bliver afgørelsen som hovedregel ugyldig.

Der kan ikke opstilles nogen almindelig regel om, hvilke oplysninger og undersøgelser der er nødvendige for at træffe afgørelse i en sag. Oplysningen af de faktiske omstændigheder styres i første række af det retsgrundlag, som afgørelsen søges truffet efter.

Vi kan oplyse, at der i privatvejsloven ikke er bestemmelser om, at kommunen skal foretage besigtigelse – med eller uden parterne i sagen – af en privat fællesvej eller –sti forud for en afgørelse om nedlæggelse heraf.

Vi har derfor ingen bemærkninger til, at kommunen uden deltagelse af andre har foretaget besigtigelse af stien. Du har haft mulighed for at varetage dine interesser i forbindelse med partshøringen af 11. marts 2010 over oplysningen om, at kommunen påtænkte at nedlægge stien.

Begrundelse og besvarelse af relevante indsigelser

En afgørelse, der meddeles skriftligt, skal være begrundet. Kun i tilfælde hvor parten fuldt ud får medhold, er der ikke krav om, at afgørelsen skal begrundes. Dette fremgår af forvaltningslovens² § 22.

En begrundelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter. I de tilfælde, hvor afgørelsen er truffet på baggrund af et skøn, skal begrundelsen indeholde en beskrivelse af de hovedhensyn, som er lagt til grund for afgørelsen. Derudover skal den indeholde en kort beskrivelse af de faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. Det fremgår af forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2.

Begrundelsen skal således fremstå som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har, herunder en stillingtagen til den pågældende borgers relevante indsigelser.

Hvis klagemyndigheden når frem til, at det havde været relevant at besvare andre indsigelser end sket, vil der foreligge en begrundelsesfejl.

Vi kan konstatere, at kommunen har vurderet, at den omhandlede sti ikke er eneste adgang til nogen ejendom, udover til den ejendom stien ligger på og som har søgt om tilladelse til at nedlægge den. Kommunen har lagt til grund, at ca. 90-100 m fra stien ligger en sti, som kan benyttes af de stiberettigede til at komme til den større sti vest for F vej. Ved benyttelse af denne sti er det muligt for de stiberettigede at foretage hækklipning af ejendommens hække mod stien vest for F vej. Endvidere ville der kunne etableres adgang direkte fra ejendommene til stien vest for F vej.

Kommunen har truffet afgørelse på baggrund af en interesseafvejning af de forskellige parter modstående interesser i stien. Kommunen har således tillagt det væsentlig vægt, at der er begrænset trafik på stien og at stiejerer oplever ikke ubetydelige problemer med parkering på sin ejendom. Generne ved, at de vejberettigede skal gå en omvej for at komme til den større sti vest for ejendommene og eventuelt skal etablere en ny udgang fra egen ejendom til den større sti, hvis de ønsker en mere direkte adgang til den større sti har kommunen tillagt mindre vægt.

Kommunen er herefter kommet frem til, at stien tillades nedlagt. Denne vurdering kan vi ikke tage stilling til.

Vi kan konstatere, at kommunen har begrundet sin afgørelse og i den forbindelse har besvaret relevante indsigelser fra parterne i sagen.

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

Vi har ikke grundlag for at antage, at kommunen med afgørelsen har varetaget usaglige hensyn.

Konklusion

Vi mener derfor, at afgørelsen er lovlige.

Søgsmålsfrist

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal sagen anlægges inden 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 7, stk. 6, 2. punktum.

